

Neopodpisani se dopisi ne tiskaju. Pripisana se pisma tiskaju po 5 vrt. svaki redak. Oglasi od 3 redaka stoje 60 nč., za svaki redak rše 5 nč.; ili u slučajju opštovanja na pogodbu sa upravom. Novci se ilija postarškom napisačem (sešno postalo) na administraciju „Naša Sloga“. Izo, vrtimo i najblizu poštu valja točno označiti.

Komu list neodaje na vrijeme, ako to javi odpravnitvu u otvorenu pismu, za koje se ne plaća postaršino, ako se izvasa napisa: „Reklamacija“.

Izlazi svakog četvrtka na 1000 arku.

Dopisi se nevrtaju ako se i netiskaju.

Nebljegovani listovi se neprimaju. Predplata se postaršinom stoji 2 for. za svaku 3 for. na godinu. Razmjerno for. 2 1/2 i za pol godinu. Izvrtaršino više postaršino.

Na malo jedar. stoje 3 novč.

Uredništvo i administracija nalaze se u V. Carinija br. 25.

NAŠA SLOGA

Poučni, gospodarski i politički list.

„Sloga rasta male stvari, a osloga sve pokvari“. Nar. Pos.

13.

Nečuveno nasilje, što ne ga počinje naši narodni protivnici, dočično njihove izborne komisije dne 4. t. m. u Poreču i Vodnjanu nad našimi fiducijari, zanima još uvijek domaču i stranu štampu.

Neodvisno i nepristrano novinstvo svih narodnosti u državi odsudjuje što odlučnije politički zločin novoviekih istarskih nasilnika, koji misle, da njim je slobodno pod krinkom lažliberalizma izvaditi najpodlija nedjela, najbrutalnije čine.

Toga svoga postupanja ne samo, da se ti naši vitežovi nesrame, već se dapače njim ponose i diče. Njihova glasila u Poreču, Puli, Trstu itd. uzveličavaju infamno djelo od dne 4. t. m. kano čin čista rođoljublja i pravednosti — kano sjajnu pobjedu pravde i poštenja nad divljačtvom i prostotom.

Čovjeku se u istinu grusti kad čita slavospjeve taj nasilničkoj pobjedi, kad sluša biesnu kriku grozećih se bezdušnika, kojim nije na svietu ništa sveta. Zakon, pravica, poštenje i značaj, to su za tu krasnu družbu nepoznati pojmovi, kad se radi o tom, da se protivnika natrag potisne, da se ga u lanceve robstva okuje, da se ga prikrači za najobičnije božje i ljudsko pravo.

Trinajstoricu uništenih fiducijara dne 4. t. m. što u Poreču, što u Vodnjanu, jest nam za to najsjajniji dokaz. Kad nije pomoglo osam dnevno nagovaranje, strahovanje i podkupljivanje naših fiducijara, koji su ostali čvrsti i nepomični, kao pečina usried razburkana mora, tada je valjalo posegnuti za drugim sredstvom, za paklenskim oružjem, koje nije stajalo nikoga ništa ni stroška. Uz kumovanje za čitoga dušmanina našega naroda izvedoše politički zločin, kakvom ni se ne jedva i sam nečisti iz pakla dočine. Zaklonjeni i šticešni sumom baneta, baciv pod nog — sarski zakon svoju debelu obrazinu, dndoše se na značko djelo, za koje bi se poervećali i oni u Kopru i Gradiški. Da, značstvo ste počinili, gospodo latinska, koje će se spominjati dak bude jednog Slavena u Istri, kano plod najkvarenijih srca i kano proizvod najpodliji duša.

Brojka 13 od 4. marča 1891. nezalazi će od oca na sina, od rođa na rod, da se sačuva dalekomu potomstvu krasna uspomena na latinsku brutalnost i talijansko političko bizantstvo.

U ostalom znajte, gospodo krasna, Bog neplaća svake subote, i da ovaj, koji vjetar sije, buru zanje. Mi bismo doduše nadvladani ogavnim nasiljem, kakvom neima blizu ni daleko para, ali pobjedjeni nebijasmo. Moralna pobjeda je naša, koju nam nikakav nasilnik otati nemože. Imade i pako jošte pravice na svietu, tada možemo mirne duše očekivati konačni uspjeh našega poštenoga rada.

Biračem i izbornikom

upravnih kotara voloskoga, pazinskoga i lošinjskoga.

Olkaž je svietu i vika su ljudi — ako njim se je navaljivalo na narodnost, ako nisu imali slobode izpovjedati svoju vjeru, ako njim se je tlačilo ljudska i kratilo državna prava — nastojali, da obrane i goje svoju narodnost, da mogu slobodno izpovjedati svoju vjeru, da spase ljudska i pridobiju državna prava.

Njihova odnosna nastojanja bilježi nepristrana povjest debelimi slovima, i neima nepokvarena srea, koje bi jih radoga kundilo, pače svako jih za to hvatli.

I naš hrvatski i slovenski narod u Istri, koj već u njoj kao u svojoj pravnoj postojbini tisuće i stotine godina obitava, i kojemu su kroz vjekove bar dielomice bila potlačena sva prava, počeo se je za ista zanimati, čim su i kod nas zavladaali nazori, po kojih nijedan narod neima biti podložan drugomu. i čim su bili proglašeni zakoni, po kojih su svi narodi jednakoopravni.

Pokazao je, da hoće, da ti zakoni neimaju biti martvo slovo na papiru, već da se imaju učestiti u život po svem i u svem i za njega. — i neima sile, koja bi ga mogla u tom zapriečiti, dočim oni, koji se tomu protivie, pruzrokuju uzaludno borbu, zatežu izvršenje onoga, što se izvršiti mora.

Tu svoju volju i hotnju pokazao je medju ostalim svaki put, od godine 1873. napried, kada su se birali izravno u carevinsko vieće zastupnici, imenito zastupnici ladanjskih obćina, u kojih on skoro izključivo stanuje; pokazao ju je imenito kod netom ovršenih izbora, kod kojih je dokazao svakomu, koj nije strastju zaslepljen, da jest, da obstoje kao ukudo naroda, koj hoće svoja prava.

Birači, i u zapadnih kotarih, došli su u tolikom broju, u kolikom nikad prije; oni i izbornici bili su nepristupni, stajali su kano klisurine, koje se nedadu nikako nit ničim ganuti nit odvratiti od namisli i odluke, da izaberu muža svoje krvi i svoga jezika svojim zastupnikom.

Budu li i nadalje tako postupali, košto stalno držim da hoće; pridružili njima se i pripadnici drugih raznih obćina, kušto se može stalnostju očekivati: tad će birači i izbornici i tih zapadnih kotara doći u onaj položaj, u kojem ste Vi, birači i izbornici istočnih kotara, bili ljetos.

Vi ste u toliko prilikah i toliko puta izkazali takvu narodnu i političku svijest; o Vašu stalnost se je razbilo veče toliko svakojakih pokušaja; Vaše je značaj toli čelčan, da se nikakvi protivnici nisu niti pouzdali kuštati sreće, te da ste mogli, nebunjeni nikim, posve mirno, kao svoji u svojoj kući, obaviti izbor zastupnika u carevinsko vieće.

Vi birači izabrali ste izmedju sebe izbornike, o kojih ste bili osvjedočeni,

da će svoje glasove dati po Vašoj želji.

Vi izbornici, vjerni svojim predšastnikom, izabrali ste zastupnikom svoga, koga vam je preporučilo političko društvo „Edinost“ i list „Naša Sloga“ — izabrali ste mene.

Tim ste složno izkazali čast i povjerenje, tomu društvu i tomu listu, a ujedno i meni.

Zahvaljujem vam se najiskrenije na časti i uvjeravam vas, da ću povjerenje, koje ste u mene postavili, nastojati, dok mi bude dano, opravdati svim mogućim marom i radom za prava našega hrvatskoga i slovenskoga naroda, za njegovu dobrobit duševnu i tjelesnu.

U danoj zgodu doći ću medju vas u pojedine kotare. da se što potanje obavjestim o Vaših mjestnih odnosajih.

Medjutim od Boga vam mi lo zdravlje, a od mene bratsko pozdravlje!
U Poreču 11. marča 1891.

Vjekoslav Spinčić.

Očitovanje.

Neki naši prijatelji, koji su čitali zakutni taljanski listić, koji da se tiska u Poreču, i da čuje na ime „L' Istria“, pripoviedaju nam, da je taj u svojem broju 481. od 28. febr. t. l. javio, da su naši nekumu stoga, jer je glasovao u Višnjaju za taljansku listu, slamu zapalili, a drugim posiekli loze, te da žandarmerija nemože doći u trag takvim zločincem.“ Mi na to odgovaramo: Više nego čudo bilo bi doći u trag zločincem, kojih neima, buduć da je sve, što tu piše taj listić, puka izmišljotina i zlobna laž. Istina je pako:

1. da je nekumu našem, koji je u Višnjaju glasovao za našu listu, nepazljivošću domaće mu čeljadi 12 dana prije izbora u Višnjaju, izgoriela skama, i

2. da u Višnjanskoj obćini nebijahu ni tečajem ni poslije zadnjih izbora niti jednomu posjećene loze, nit ikakva druga škoda počinjena. U Porečkoj obćini posječkoše loze samo jednomu, i to u Taru, al sjegurno ne radi toga, što nije glasovao s nami, jer iz Tara nismo mi imali — izvan našeg fiducijara — nit jednoga glasa. U ostalom što Tarci jedan drugomu čine, zato nas neboli glava.

U svakoj pšenicij ima ljulja. Medjutim tvrdimo, da nebi ni naši najveći zločinci nikomu nit vlaš skrivili samo radi protivnog njim političkog mišljenja. Žalibože, da ih i medju nami ima, koji bi se osvetili, ali samo za osobne uvriede, ili po onoj: zub za zub t. j. škodu za škodu; ne nikad pak nikad — kako rekomo — samo radi protivnog njim političkog mišljenja. Dokaz tomu jest u tom, što upravo sad — medju i poslije izborah — vlada medju nami najveći mir i nečuje se lo nikakvih zločinah.

Kazu nam nadalje naši prijatelji

da nas je gori imenovani listić obasuo — osobito prigodom i poslije izbora — svakovrstnimi psokvami i gadnicami imeni, kao: „divljaci“, „barbari“, „uskoki“, „vandali“, „prostaci“, „hrpa bedaka“, „kmetška prostota“ itd. itd., a našim fiducijarom da je prišlo da su: „ostanci tamnice“, „stati“, „varalice“ itd. itd. Ne preostaje nam žalibože vremena tomu lističu na ove kepe podrave odgovarati, jer nam valja, da u potu svog obraza žuljastimi rukami radimo, da sebe i svoje pošteno prezivimo. A laglje ide to vam, gospodine uredniče „L' Istrie“; vi ste zato plaćeni i od toga živite; za to dobivate iz zemaljske kase 1500 for., da nas psujete i ružite. Dajte nam škole, koje nam vi, taljanska gospodo, pred svakimi izbori obećujete, pak da vidite kakvi jesmo. Vam pako savjetujemo, da izaberete za zemaljske i obćinske činovnike i plaćnike samo poštene ljude, da nam budu na dobar izgled, — a ne takove, kao n. pr. vaš slavni Rigo, koji nam je ukrao osamdeset i dvie tisuće forinta; tada ćemo odgajati bolje fiducijare, jer ćemo nam dobrimi i liepimi primjeri više koristiti, nego debelimi knjigami psokvah i pogrdah, koje na nas sipljete. Ali možda mislite, da ste dali vi kod izbora na 4. t. m. u Poreču i Vodnjaju našim postupanjem našim fiducijarom dobar izgled pravednosti i poštenja? Licumierče, izvadi prvo gredu iz oka svojega, a poslije pazi, da izvadiš slamicu iz oka brata svojega“. Samo tako napried, taljanska gospodo, pak budite stalni, da nećete kod dojučasnih izbora uloviti niti jedan naš glas. Tada ćete opet moći vikati i pisati, da su svemu tomu krivi naši „spletkari“, „varalice“, „tudji svećenici“, i što mi znamo tko još! Zar mislite, da vaš „šćavo“ nesmije imati niti iskrt samoljublja u sebi?!

Napokon pripoviedaju nam prijatelji, da „L' Istria“ piše, da bismo mi morali radi toga za Taljane glasovati, jer su nekoi naši njim dužni. Eto odgovora: Sve, što vam tko od naših duguje, pošteno će platiti, nu ne svojim glasom, — jer tim ne biste se ni vi zadovoljili — nego novci. Dužnici založili su vam za vašu sjegurnost svoja zemljišća, i od istih plodove. ni pošto pako svoje poštenje i svoju slobodu.

Nu ostavimo to, jer da idemo tom stazom dalje, puklo bi i silepu medju očima gdje su „barbari i divljaci“ a gdje od skrajnosti strpljivi i krotki patnici.

Drzovite je vaše predbacivanje, da smo oholi i naduti, jer se služimo zakonom, što no ga je potvrdio naš premjlostivi cesar i kralj, te glasujemo i biramo po svojoj saviesti i osvjedočenju naše poštene mužve. To bi morao odobrit svaki čovjek, koj

imate samo iskra poštenja u sebi, a vi to ipak odsudjujete!

Vi biste htjeli, da vam sliepo služimo i robujemo, jer da ste nam tobož nekakvi „dobročinitelji“. Mi tih dobročinitstva nepoznajemo, jer ih nikada ne vidismo. Dapače „ziročinstva“ vaša poznajemo, jer je danomice ču-timo, premda se prčite s nekom ludom „djedovskom kulturom“, koja vam toga nebi dopuščala, kad bi je samo zrno bilo.

Nije plemena do slavna imena, govori naša hrvatska poslovica, a to znači, da samo plemenita djela učine čovjeka plemenita.

Ovoliko porečkoj „lažitorbi“ kao naš prvi i zadnji pisмени odgovor, a na sve, što bi još moglo doći, odgovarati ćemo njoj na svih budućih izborih.

Do vitova dakle dična „babo“!
Kmetски birači
Višnjanske i Porečke občine.

Razgovor

med Androm i Franom na Vrških solinah.

Andre. Ala brate Frano kaže mi ti, koji zdravo misliš, što je to „zakon“?

Frane. Ala toliko sam puta bio s tobom, pak nikad me nisi takvim mudrim pitanjem iznenadio. Zašto me tako znatiželjno pitaš?

Andre. Ama čuj me i neoglušni se. Opetujem svoje pitanje: što je „zakon“?

Frane. Trudau sam. Ta znaš, da nije šala dok se dodje ovamo. Gle, to je „počitak gospodski“ na tom busienku trave. Čujde! kako žuto-kljun „kosić“ u onom Šipčagu pjeva — poslušaj ga i ostavi se takvih pitanja. Ala nasladi!

Andre. Jeh — da! Ako gineš za „gospodski počivanje“ a ti digni podplato pa hajde u — Buzetu! (Čuje se gruvanje).

Frane. Bože mili! šta je to? Korizma je — sveto vrijeme, a reć bi, da upravo danas tamo vrag piruje! Pjevanje, muziciranje, rasvjetljivanje, pak još k tomu javno na „loparu“ plesanje. I još ona ogavna vika i dreka... Bože, Bože, gdje smo? kamo ćemo doći?

Andre. Nu hvala Bogu, da me razumi-ješ sada. Opetujem radi toga: kaže mi što je „zakon“?

Frane. Vidim i ja kamo smeriš. Imaš pravo. Prez „zakona“ nima reda ni poredka. Divlji su a i više će podivljati ako —

Andre. Ako ne dodje valjda „zakon“ na pomoć?

Frane. Opet me tom besjedom mučiš i kidaš! Pak znaj, da ti nemogu ovaj hip odgovoriti. Znam zašto ponavljaš to pitanje, znam kamo ciljaš pošto sam bio danas u Buzetu, ali vjeruj mi, da mi je draža ta ledina, gdje ležim nego gajusni „lopar“ Buzetski. U Šipčagu, gdje tako dično i liepo naši kosići — avici prijevaju i odjevaju — tamo prama Medvežji, sto puta volim sretno boraviti dane, nego jednu uru u Buzetu.

Andre. Kako vidim, tebi je omrznuo i ogadio Buzet. Nadam se zašto, ali sve jednako ponavljam svoje pitanje: Frane! tako ti našeg pobratimstva i prijateljstva, kaž mi nu — ne oklievaj — bistro si pameti: što je „zakon“?

Frane. Aj, u škrpau sam. Nu kako, da ti zadovoljilim? U Šipčagu sam rođen, krevice sam i voliče pasao, a ti hoćeš, da ti mudrujem o „zakonu“? O „zakonu“ me pitaš — ta hodi učenjekom u Buzetu, pa neka ti oni razumače. Čitao sam nešto da o tomu u knjizi, koju mi naš previečni plovanić dao, ali opet ti kažem: mrazim iz dna duše na krivicu, mražju, nered — toga sam svega već u obilju vidio po svijetu, ali valjda nigdje na svijetu kao u našoj Istri, dakle i u Buzetu. Tamo nema ljubavi, ni mira, ni reda, ni sreće —

Andre. Ah! Bekao si ni sreće, pa dobro si završio, jer ako nije sreće, čovjeku bi bolje bilo da je —

Frane. Da je mrtav — htjeo si valja reći a? Dakle ti toliko hlepši za „srećom“ te bi htjeo biti mrtav radije nego li nasrećan? —

Andre. Nisam toliki slobodnjak, ali sunca nikada ne vidio — ovog sunca, što zapada tamo preko smradnog Optrlja — ako nebih volio biti taj hip mrtav — biti kako neki u Istri, dakle i u Buzetu. Prodavat pak kupovat —

Frane. Prodavat? Kupovat? Bože mili tko u životu ne kupi ili prodaje što?

Andre. Da, ja sam kupio i prodao i prazica, i škoptića i krevicu i telčića, pa nešto ovih ljeta i viniča i ali još nikada „ljude“!

Frane. Grom i pakao! šta govoriš? Kupovati pak prodavati ljude? Jeh to moguće? O, reko sam to, da sam u Šipčagu rođer med kosići i slavici a vidio sam, da nisu se nikad oni ni kupovali ni prodavali. Da, to se domisljam samo: lani sam bio jednu kunicu pod laborn ulovio, te ju prodao u Buzetu —

Andre. Komu?

Frane. Bome nekoj krezuboj i plešljivoj Šelji, koja bi po sili htjela biti liepa, a je plešljiva i uvijek gleda u tla kad poštena kmeta sretno, kao da bi oči na koljenih imala, a ne u ono žunjavaj glavi. Vaviek neki „Pito“, „pito“ blenceri a nezna se šta bi htjela.

Andre. Pak koliko ti je dala za kunicu?

Frane. Vjere mi — stara je bila i odrpana, pak mi za nju dva tri li puta kunja podkovala i ja sam zadovoljan. Nego pustimo to ča. Čudim se trojuim rječima prvašnjim, da u Buzetu ljude kupuju i prodavaju. To ja nisam čuo med kosići i slavici u Šipčagu — to je nemoguće?

Andre. Nemoguće veliš! Hodi u Buzet, pak pitaj onog razdrapanca Nižica, koji je kao klapac gol, gladan ovamo došao, pak nije dra ljeta. Ljudi šunjavu su ga svojim novcem nešto podkožili, pa evo sada riče kao „mladi pulić“ dugimi ušesi pak —

Frane. Ali molim te je li moguće?

Andre. Ma pitaj Vivodu iz Račić i Skragata iz Draguča; pak pitaj onog trubila od Hruga — sve će doznati. Neki potaljančeni Jarić i naš Petito su ti brate „kapi“ — cni im zapovjedali, a ovi kao vrtoglavci šli za Humščinu, Draguččinu, Račićčinu pak šjor Patačela na Kras kao junak bez junacstva: pak ogovaraš, podmičivaj nudi, gujeti po 2, po 5, po 10 fiorina i na nasrećnoj Humšćini i Dragučćini su mnoge kupili, pak prodali vragu! —

Frane. A kamo ćemo doći?

Andre. Do sigurne jame. Tim kupova-ćem i prodavaćem „ljuda“ koga mesas“ treba jedanput posvetiti pod noge — treba im posteljicu pripraviti, gdje će dugo počivati — to bi trebalo, da si onaj Ničić dobro upamti. Ako želi dugo počivati, nek dodje još na Račićčinu i Vrhovšćinu i neka nude još 500 fiorina i tianće pa vidjet ćemo, da neće zlo proći; jer ćemo ih liepo primiti, pogostiti kako zaslužuju i posteljicu pripraviti, da malo spankaju. —

Frane. Ti se šalish, ali vjeruj mi, ja te sada razumijem zašto si me mučio prije toliko pitanjem što je „zakon“? Ah! gdje nije zakona nije ljubavi, nije poštenja, nije mira ni reda. Sve je pušto, sve propada. —

Andre. Dakle premda si mudar čuj me šta ću reći. Ovaki kakavice, gujusi, izrodi, koji hoće, da „kmetским mesom“ trguju, neka budu sudjeni po zakonu, jer zakon je izraz božijeg i čovječijeg ugleda, koji obvezuje ljude, da čine ili da prepuste ono, što je za obće dobro. Ovaki gujnsni, upravo ogavni i mraški kupovaći ljudskoga mesa rade drsko i bezobrazno proti obćemu dobru i sreći, zato zakon božji i ljudski neka im sudi. —

Frane. Sudit će im koliko prije. Ustavimo — sunce je zspalo, Andre s Bogom!

Andre. S Bogom Frane! Lahku noć!

Istarskim Hrvatom

Zora se javlja, narav se budi, Sunce već zlati polje i brig; Iz sna se dižu istarski ljudi, Ponosno viju hrvatski stieg;

Gdje god nas ima, Srce se svima

S radosti širi, uzdižu grudi, Upravo rajsku čestitost: Živili, dični istarski ljudi, Vječna vam slava, vječna vam čast!

Istra je naša, krišna i mala, Dugo već udice trpila tlat; Dosta je bilo tadjinskog jala, Da joj do ereće zakrti put;

Ali i tomu Udesu slova

Zasluzen konac sprema se sada, Ma da je ljat i ocajan boj; Hrvat se diže, dušmanin pada, Hrvat će biti u sromu svoj!

Pod tim ste gestom i vi se digli, Istrani braćo, tražeći spas. Ali k svom cilju niste još stigli, Nasiljem dušman suzbija vas;

Na vi i stoga Hvalite Boga,

Jerbo koi čini nepravdu blađno, Zlo će mu rodit posljedkom slim: Svatko je jurve propao jađno, Tko god se služi oružjem tim.

Prevarom podlom dušman je javno Pod noge vrgo obrax i stid, Vi ste se pako borili slavno, Stajali kao krišna vam brid;

Svijet vam se čudi, Istarski ljudi,

Gledajć, kakav značaj vas kiti, Kao junaka mirisan cviet, Pa će i vaša pobjeda biti, Ako još pravdu poznaje svijet.

Uztrajte samo! Borit se znate, Jer ste pravaši odlučni svi: Uzoran primjer za sve Hrvate, Istrani braćo, to ste nam vi!

Za to se svima, Gdje god nas ima,

S radosti velje uzdižu grudi, Te nam je rajska kliknuti slast: Živili, dični istarski ljudi, Vječna vam slava, vječna vam čast!

August Harambašić.

Franina i Jurina

Fr. Ala da si ga čuja kako je on smrad od Jorka pasani miece na Barbanščini lipo hrvatski predika.

Jur. A kako nebi ter to mu je materinski jezik.

Fr. Tako ča ni Talijan?

Jur. Dragi ti hodi spat. Va Rime je bia Talijan, zač je bia lačan i žejan, pak je moral bit Talijan, ali ovdj doma za pregelš šestice ča bit on i Turčin, a da ga dobro najiš i napiješ kričat ča ti: živio!

Fr. Dosta, dosta, poznam ga dobro.

Fr. Si ča čul Jure, su storili Topolovčani „kunte“ za njihov turan.

Jur. Vero da te ča drugi tjeđan, ač da je bil njihov „Zvančić“ va Poreču i da je donesal pun žep beči.

Fr. A ki munjen mu jih je dal?

Jur. Vero da je neki deputat „Grgotini“.

Fr. Viš, viš kako će mu dobru.

Različite viesti.

Birači i izbornici Istre!

Prigodom netom minulih izbora izbornika (fiduejara) te izbora zastupnika pokazali ste sjajno, što može ljubav i sloga, uztrajnost, domoljublje i požrtvovnost.

Tim krasnim vrlinam Vašim moraju se diviti isti naši narodni protivnici, dočim Vam se Vaša braća izvan Istre — gdje god ih imade — duboko klanjaju spominjuć s ponosom dično ime hrvatskih i slovenskih birača i izbornika Istre.

Birači i izbornici! Posljednjim izbornim činom pružili ste čitavomu svijetu dokaz, da potpunoma shvaćate uzvišenost toga čina, da ste građani

i državljani posve zreli za politički život. Hvala Vam — sto puta hvala Vam na Vašem rodoljubnom raču na čast i spas Hrvata i Slovenaca Istre. U Trstu, 18. marca 1891.

Za centralni izborni odbor

M. Mandić.

† Josip Peklakar. Svojedna vojvodina Kranjska plače za svojim plemenitim poglavarom, koji je preminuo dne 17. t. m. nakon podulje bolesti u tueloj Ljubljani. Pokojni Peklakar bio je jedva od najobljubljenijih osoba među braćom Slovenci. Njegova blaga čud. poštenjiva narav, pošteno srce i čist značaj pridobiše mu toliko prijatelja i čovatelja, da se je u istinu ponositi mogao što nije imao osobnoga protivnika. Od god. 1870 bijaše pokojni Peklakar što zemaljskim što državnim zastupnikom a posljednjih godina predsjednikom trgovačko-obrtničke komore i zemaljskim poglavarom.

Njegovo Veličanstvo odlikovalo ga redom željezne krune III. razreda radi njegovih zasloga za državu i njegovu domovinu. Plemenitu mužju bila trajna uspomena u narodu!

Odlikovanje. Hrvatsko akademičko društvo „Hrvatska“ u Gracu odlikovalo je našega prvaka presvj. g. Dra. Dinka Vitezića tim, što ga je imenovalo svojim počastnim članom. Usljed toga odlikovanja uputio je g. Dr. Vitezić rodoljubnomu odboru dične „Hrvatske“ sljedeće pismo:

Uglednomu odboru akad. društva „Hrvatska“ u Gracu! Odlikovanje, kojim me je počastilo naše najstarije akademičko društvo, i koje mi Taj ugledni odbor brzojavno najavi, u isti čas bilo mi povodom utjebe i boli. — Bilo mi od utjebe, jer priznanje od mladeži visokih škola, najplemenitijeg i najnesebičnijeg diela našega naroda, mi je znak sjeguran, da je moj rad bio upravljen prema zahtjevu i potrebam raztrganog nam hrvatskog naroda. Bilo mi je pak od boli, jer akoprem voljan uztrajati u mojem dosadašnjem radu, čutim žalibože, da moje tjelesne sile nebi odgovarale volji. — Odlikovanje i priznanje podijeljeno mi smratram no samo kao počast mojoj osobi, nego i kao odjek sućuti, kojom hrvatska mladež na visokih školah u Gracu prati onaj ocajnu borbu, koju siromasni ali pošteno istarski Hrvati vode proti bahatim, bjesomučnim i nasilnim Talijanom i šarenjakom. — Sa zahvalnošću i ponosom primam čast podijeljeno mi od društva, koje od postanka svoga, neprekidno trseć se za korisnom naukom, je ujedno ogujštem svake plemenite čuti, ognjštjem, pri kojem se i gdjejkoje mladenačko srce mojih mladljih subornika u Istri ogrijato žarom čistog hrvatskog otačbeničtva. — Molim taj ugledni odbor, da bude tumačem ove moje zahvale ostaloj gg. sućlanovom, kojim svim šaljem najsrdačniji pozdrav. — K rk, dne 10. ožjaka 1891. Sa osobitim štovanjem.

dr. Dinko Vitezić s. r.
Konzert „Tržaskoga Sokola“. Naš početni „Sokol“ pripravlja za sobotu dne 21. t. m. u dvoranu Maly (Via Torrente br. 16) koncert sa vrlo bogatim programom. Sudjelovati će naši tamburaši, pjevački zbor i poznati šaljivdijja g. Boroččakov. Početak koncerta u 8^{1/2} sati na večer. Učlanina za članove „Sokola“ 30 nč. za nečlanove 50 nč. a za obitelji 1 for.

Pošto su sve veselice našega „Sokola“ neobično obiljnjive, očekujemo od našega občinstva, da će doći i ovoga puta mnogobrojno, da se naužije narodne glasbe i pjevanja, te ugodno i neprisljane šale.

Zahvala državnoga zastupnika g. prof. Spinićča gradjanom Kastavskim. Na čestitku dičnih naših Kastavaca, poslanu g. profesoru Spiniću i pribičenu u našem zadajeju broju, odgovorio je novoizabrani naš zastupnik svojim sugradjanom sljedećim pismom:

P. n. gradjanom grada Kastva. Velecijenjeni i mili sugradjani! Vele me je uzradovale Vaša čestitka k momu izboru na carevinsko vieće. Najiskrenije Vam se ovim na njoj zahvaljujem, želeć od Boga, da ona čuštvo, koja su ju nadahnula — čuštva ljubavi do hrvatskoga naroda — uztraju među nama sve dane našega življenja, te da i sedjo i na one, koji budu za nami naša mjesta zauzeli.

Molim Vas, da mi i nespridno uzčuvate Vašu prijazan, kaošto ću ja i uzčuvati naprama Vam.

Srdično Vas pozdravljam i bilježim es odličnim štovanjem

U Poreču 12. marca 1891.

Vaš zahvalni sugradjanin
Vjekoslav Spinić.

+

Tužnim srcem javljaju podpisani svoj rodbini, prijateljema i znancem žalostno viest, da je dne 15. t. m. Svevišnji k sebi pozvao u bolji život premilu njim sestru, odnosno tetku gospodičnu

ANU LAZAR.

Pogreb obavismo utorak dne 17. t. m. prije podne. Premilu nam pokojnicu preporučamo molitvi i blagoj uspomeni.
Sv. Petar u Šumi dne 18. marča 1891.

Ivan Perpar, pravnik
netjak.
Franjo Lazar, župnik,
brat.

Zahvala.

Mnogobrojnim prijateljima i znancema, koji su nastojali ublažiti našu bol prigodom nečekivane smrti naše nezaboravne sestere, dotično tetke gospodične

ANE LAZAR,

napose onim, koji prisustvovali njezinom pogrebu, izričemo ovim putem naj-vrdacniju zahvalu.

Osobitu smo harnost dužni preč. g. proštu i nadžupniku Josipu Orbančiću iz Pazina, koji je uz asistenciju sv. obred obavio, župniku Križanekomu veleč. g. Ivanu Mizanu, župniku Ročkomu veleč. g. A. Micečiću, župniku iz Gračišća veleč. g. Iv. Gabričiću, župniku iz Žrnjaja veleč. g. K. Miklavčiću, župniku Montriškakomu veleč. gosp. J. Lileku, župniku Tinjanskomu veleč. g. A. Kjuderu, P. vikaru Hugo Novljanu, g. domaćemu učitelju, školjeko mladeži, svim Supretarcem, koji su toli mnogobrojno došli, ostaloj gospodi i prijateljema. Bog naplatio svima strukro nam izkazanu ljubav!

Sv. Petar u Šumi dne 18. marča 1891.

Ivan Perpar, pravnik
netjak.
Franjo Lazar, župnik
brat.

Javna zahvala.

Dužnost nas podpisane nuka, da se javni putem zahvalimo svim onim, koji su prošle subote u našoj kući u Voloskom na-tavši požar pomogli ugasiti. Napose srdačna hvala sl. vatrogasnom društvu iz Opatije, granjanom Voloskim, seljaku iz okolice, cesarskim i mjestnim oblastim, svim i svakom, koji je svjetlom i činom pripomogao ukrotiti biesneći oganj.

Na Ricci dne 16. marča 1891.

Anton i Frane Sterk.

30-13

Marijacetljske želudačne KAPLJICE

pripravljano u ljekarni kod angijela čuvara C. Brady-a u Kromeritzu (Moravska) jest staro, obće poznato sredstvo, koje okrepiljujući djeluje kod alabe želudačne probave.

Prave su samo onda, ako su proizviđene za polag ohiastom zaštitnom znakom i podpisom.

Cijena male boce 40, velike 70 nčv.

Vrat tvornice jest označen.

Pređava se u svih ljekarnah.

Resno svarilo

do vseh, ki nemajo še police

bediti glede pridobitve police, ali pa kot volilo vrstni družini (police) je namreč iste vrednosti kot gotov denar), posebno ugodna za zadolene hišne posestnike in posestnike zemljiše, ker ob pribliki nenadane smrti zasotali po izplašanju zavarovane glavnice zadobe posestvo brezbrezmenjeno; imeatna za novoporočence, kor je moči brezpogojno zavarovati zakonika in otroke; slednji porabljava za kavejjo ali depot in pri trgovskih drugih v mejsebojno osiguranje.

Police za zavarovanje življenja je za vse slučajne nagotovejša, najvarnejša in najboljša možnost kapitala in in je jee dati prednost pred vsemi hranilnicami. 21-25

Kako in v katerim načinom je najbolje dobiti to police, pove ostenmo ali pisano, povsem diskretno in brezplačno.

Assicuranz

Ober Inspektor „Klein“

Wien, II. Ob. Donaustrasse 59; 3-5 ure.
Brezplačna poljasila v vsak hipotekarnih in zavarah osobnega kredita.

Lutritjski brojevi

	Dne 14. marča.
Beč	9 70 51 17 51
Grac	23 66 74 5 54
Temešvar	3 48 23 17 58
	Dne 19. marča.
Erz	2 4 48 46 11

Kneipp u hrvatskom prevodu.

Našom je nakladom upravo izšlo:

Moje liečenje vodom.

Prokušano kroz više od trideset godina i napisano, da se po njem lieče bolesti i sačuva zdravlje od Sebastiana Kneippa župnika u Würshofenu.

10-2 Preves

Profesor dr. Anton Lobmayer.

Cijena I for. 20 nčv.

Tko pošlje poštom zaplatom I for. 35 nčv. dobili će knjige franc.

Dušovni i tjelesnu pomoć ujedno pružaju, župnik i od Boga nadareni liečnik u jednoj osobi to je župnik Sebastian Kneipp u Würshofenu.

Njegovo djelo „Liečenje vodom“, koje je u njemačkom originalu doživilo već toliko izdanja, i koje je rasirjeno u svih slojovih njemački čitajuća publike, izšlo je dozvolom njegovom u hrvatskom prevodu, da se najim potlaži i hrvatski narod.

Prevod je jasan i lahko razumljiv.

Dao Bog, prođila i ova knjiga u hrv. prevodu u narod onako, kako to zaslužuje, i bila ona pomoćnica svim, koji si žele bilo sačuvati zdravlje ili liečiti bolest kako to g. župnik Kneipp sam veli.

Naručbe upravlja se

Knjižari

Lavoslava Hartmana

(Engli i Deutsch), Zagreb Ilica br. 2 ili svakoj hrvatskoj knjižari.

Zahvala.

Prigodom smrti mog nezaboravnog sina

Marina Šumberca-Šote,

župnika u Mošćenich, umrlog u Gorici nesmažem dostatnih rieči, da zahvalim što srdačnije svim onim, koji dieliše samom ljutu bol, koji izkriše odar s višci te izkazase počast nezaboravnomu pokojniku ispratili ga do hladnog groba.

Napose zahvaljujem preč. gg. kanonikom tršćanskog kaptola Andriji Širku i Petru Flego, koji su se potrudili iz Trsta u Gorici, da prisustvuja pogrebu; preč. g. dra. Ivanu Gabrjevičicu, ravateljju sjemeništa u Gorici, koji je nastojao, da pogreb čim liepie izpade; ž. g. župniku sv. Ignacija Ivana Wolfa i ž. g. Josipu Baic, vodji zavoda gluhoonemih koji su pokojnika više putah u bolesti pohodili i tješili; mnogobrojnoj velečastnoj gospodi svećenikom iz Gorice: veleč. Bratji Miloardnikom; veleč. OO. Kapucinom; ž. g. Antonu Ellneru, biskupskom kapelanu u Trstu; to napokom ž. gg. bogoslovom Goričkog sjemeništa, koji su u velikom broju prisustvovali pogrebu. — Svima budi vječita harnost i zahvalnost!

Šumberca u Istri, mjeseca veljače 1891.

razvijljeni otac

Martin Šumberac-Šote.

Navod,

kako se dá racionalno odpmoći pri kašlju, hripavosti, astmi in izmečkih raspošilja brezplačno

3-3

A. Zankner, Berlin 26.

Put u Ameriku

ZA

NEW-YORK, CHICAGO, SAN FRANCISCO, OSTALE GRADOVE NORD AMERIKE BUENOS-AYRES, MONTEVIDEO I ROSARIO DI SANTA FE.

Izdaju direktne biljete

Mate Šverljuga Vinke Šverljuga

FIUME. FUZINE.

Mate Pollich

TRST Piazza Negozianti br. 2. 15-52

Parobrodarska vožnja M. Sverljuga i dr. RIEKA.

Ljetni vozni red

valjan od 21. marča tek. godine do novoga opredieljenja (ako dopusti vrijeme.)

Pruga Rieka-Pula i natrag

Odlazak iz Rieke	Odlazak iz Pule
u 6 sati u jutro.	u 6 sati u jutro.
Ponedjeljak za Opatiju, Lovran, Mošćenice, Barseč, Rabac, Cres i Pulu.	Uterak za Cres, Rabac, Barseč, Mošćenice, Lovran, Opatiju i Rieku.
Srieda za Opatiju, Lovran, Mošćenice, Barseč, Cres i Pulu.	Četvrtak za Cres, Barseč, Mošćenice, Lovran, Opatiju i Rieku.
Petak za Opatiju, Lovran, Mošćenice, Barseč, Rabac, Cres i Pulu.	Subota za Cres, Rabac, Barseč, Mošćenice, Lovran, Opatiju i Rieku.

Pruga Rieka-Krk i natrag.

Odlazak iz Rieke	Odlazak iz Krka
nedelja, utorak i petak.	ponedeljak, sreda i subota.

Odlazak iz Rieke	Odlazak iz Pule	Odlazak iz Krka
u satih	u satih	u satih
Rieka 10.-jutro	Omišalj 11.-jutro	Krka 11.-jutro
Omišalj 11.10	Mališank 12.05	Zmerag 12.05
Mališank 12.15	Krk 1.45 pop.	Omišalj 1.45
Krk 2.05 pop.	Zmerag 2.50	Mališank 2.50
Zmerag 3.-pp.	Krk 3.45	Omišalj 3.45

Pruga Ika-Opatija-Rieka i natrag.

Odlazak iz Ika	Odlazak iz Rieke
Svaki dan u 6 1/2 sati u jutro za Lovran, Opatiju, Volosko i Rieku.	Svaki dan u 10 sati jutro za Opatiju tičuđ Volosko.
Odlazak iz Opatije	Odlazak iz Rieke
Svaki dan u podne ravno na Rieku.	Svaki dan u 2 ipol po podne za Volosko Opatiju, Iku i Lovran.
Odlazak iz Opatije	Odlazak iz Rieke
Svaki dan u 6 1/2 sati po podne ravno na Rieku.	Svaki dan (osim blagdana) u 4 sata po podne ravno u Opatiju.

Tko želi ukrcati robu neka se prijavi kapetanu.

Ravnateljstvo.

Sve strojeve za gospodarstvo i vinogradarstvo!

Plugove, brane, valjke, strojeve za sijanje, za košaju, za obraćanje sena, konjske grablje, tiskalice za seno, mlaitilnice, strojeve za vucitbu lokomobile, triere, mlinove za čišćenje žita, strojeve za trebljenje kuruze, Hückselove strojeve za rezanje krme, mlinove za drobnu melju strojeve za rezanje rape, mlinove za voće, tiskalice za voće, strojeve za tiskanje grozdja i vinske tiskalice tiskalice za masline, strojeve proti peronospori, strojeve za lupljenje voća, sprema za sušenje voća i povrća, vinske sisaljke, sprema za konobnu, sisaljke za vođu, okružne pile, decimalne tezulje, tezulje za blago, separatore za mlieko, dizaljke za posudje, vrtičke strojeve, samostalno djelujuće tiskalice krme, prače strojeve, strojeve za čišćenje lana itl.

Sve izvršne izvedeno. — Isastvo. ugodni uvjeti za plaćanje, doba pokusa!

Skladišće gospodarskih i vinogradarskih strojeva

Ig. Heller, Beč

II. Praterstrasse br. 78.

Bogato ilustrovane, od 144 stranica, cijenke u njemačkom, talijanskom i slavenskom jeziku šalje se na zahtjev bezdava i franco. Solidna zastupstva ustrajati će se posvd.

2-20

Tiskara Dolenz.